

במרפסת

אלדיה

מדי ערב בערב תזמורת רקודים והופעת אמנים

ביום רביעי 29.8 אחה"צ

תה רקודים

במים 29.8 ור 30.8 בערב

זמר האופרה

א. גראי

אריות ואופרות

הזמנת שולחנות: ת"א, טל. 4327/8/9 והרצליה טל. 75

שי לחייל

באמצעות

הועד למען החייל

דאגת העם לחייליו

יסוד בטהוננו

החל את השנה החדשה עם מצלמה של פוטו ברנד

החגים נותנים הזדמנות לצלם אורח חיים, מסיבות ונסיעות. התמונות תגדמנה לך שמחה לעולמים. הצלח לשנה החדשה עם מצלמה. המצלמה היא זולה וההדרכה חינם.

פוטו-ברנד

חיפה, רחוב החלום 20

עולם הצלילים

שניידר

ספורט

כדורסל כביסה פומבית

מרגע בו החלו להגיע, בנו אחר זה, תור צארת משחקי נבחרת הכדורסל הישראלית ביוון ובבולגריה, התברר כי משהו חמור מאוד התרחש בממלכת הכדורסל הישראלית. למרות שעוד זמן רב, לפני נסיעת הנבחרת, היה ברור כי כושרה ורמתה ירודים — הן בגלל חוסר אימון צוות יסודי — לא שיער איש את חומרת המצב.

הכדורסל בארץ, שאם כי היו גרושים, נס- תיימו כולם בנצחונה, הניחו כמה תקוות בלבבות המומחים. הם האמינו כי מספר אי- מינים ומשחקים נוספים יחזירו את הנבחרת לרמתה, אפילו על הגורמים האמיתיים ל- כושרה הירוד.

אולם כשהגיעו תיאורי המשחקים בחוץ- לארץ, התקבלה תמונה שונה לגמרי, שוב לא היתה זו נבחרת הכדורסל הישראלית, הקוצרת נצחונות בזה אחר זה, והמסוגלת להכניע כמה מן הטובות שבנבחרות. הפעם אי-אפשר היה לחזות מראש את תוצאות משחקיה של הנבחרת. במשחק אחד, הוכיחה כל הקבוצה רמה טכנית גבוהה ומשחק צוות מופת, ואילו במשחק שני, נתגלו תופעות הפוכות לגמרי.

מאמן הביתה! כל מה שהיה טמון בלב עסקני הכדורסל במשך תקופת הרכבת הנבחרת, עלידי אלמר ריפליי האמריקאי, התפרץ החוצה. שמתו לאדי אנשי מכבי: "ריפליי אשם. אמרנו זאת מראש — הנה התוצאות!"

הפעם לא יכלו גם אנשי הפועל להתאפק, יצאו בהאשמות כבדות נגד יהושע רוזין, לשעבר מאמן הכדורסל של מכבי, וכעת קפיטן הנבחרת ומאמנה בהעדרו של ריפליי.

הושלכתי למימי הבוספורוס

ממני נשיקה ואם לא אתן לו אותה, הוא לא ישתתף בתחרות. עניתי שרק אם ינצח במירוץ, יזכה בנשיקה.

הייתי בטוחה שהוא לא ינצח. אבל כשככל זאת זכה במקום הראשון, כבר לא היה לי נעים. התחילו הצגות שלמות, וכל הזמן הוא רץ אחרי. העתונאים שלחו אותנו, נורא התפלאו: איך זה? ספורטאי כזה מפורסם ואת מסרכת לתת לו נשיקה?

שתי נעליים שמאליות

תורכיה מלאה ישראלים. כשהלכנו ברחוב ודיברנו עברית, היו אנשים מסי- תובכים ואומרים שלום בעברית. חצי הקהל באיסטנבול, בהם הופעו, היו פועלי טולל בונה, שקראו לנו קריאות עידוד בעברית. כמעט כל המוניות שבערים נושאות את ה- ציון: קיזור פריזר ישראל. ואילו חלונות הראווה מלאים בתוצרת ישראלית.

כשביקרנו בגן-החיות באנקרה, פגשנו אפילו בוגג אריות ישראלים. אורי גלין לא יכול היה להתאפק והתחיל לשוחח עמם בשפת האם.

אשר לתוצאות ההתמודדות, הן היו שני יות במעלה. לגבנו, הבנות הנמצאות בחוץ- לארץ בפעם הראשונה, היתה חיות הנסיעה והכרת הספורטאים הזרים החשובה ביותר. למרות זאת, עשינו כמיטב יכולתנו גם על המגרש. היו כמוכן כמה פנצ'רים. כמו זה שקרה לרינה, שברגע האחרון לפני הניקוד הרגיש שהיא נועלת שתי נעליים שמאליות, והיא רצה עם דמעות בעיניה.

תקרית אחרת ארעה במירוץ השליחים ב- אנקרה. היתה לנו אמביציה פנטסטית לנצח את התורכים במירוץ זה. למעשה, הייתי אני צריכה לרוץ ראשונה, אבל פחדו שאגנוב בסטארט, כרגיל, ואפסול את הקבוצה. רינה רצה ראשונה ולקחה את אולה הגרמניה- התורכית. אני הגדלתי את ההפרש וגם אהר- בה קראוס שמרה על היתרון. אבל כשה- גיעה תורה של נועה, נשמס המקל מידה ר- היינו בטוחות שהפסדנו. אבל היא תפסה את המקל ורצה בפנינו נהדר, כך שזכינו.

קילקול במנוע

הסיוט הגדול בהתחרויות היתה אולה הגרמניה שהזכרתי אותה קודם. היא גרה בתורכיה זה שנה אחת עם בעלה. התורכים קנו אותה והיא מתאמנת יום יום ומופיעה בשמם. איש לא יודע את שמה האמיתי. אולה זה רק הכינוי שלה. היא כבת 27 ונראית גברית.

באיסטנבול התנהגה יפה, מפני שהצליחה יפה והיא ניצחה כמעט בכל שמונת המקצרי- עות שהשתתפה בהם. אבל באנקרה, היא הת- חילה להתווכח על תוצאות הגרלת המסלול- לים, עד שיהודה גבאי היה נאלץ להוציא ממנה בכוח את מוניקי העץ שלה.

בדרך מקפריסין לארץ, שוב ארעה תקרית קטנה. המראנו מניקוסיה ונסנו לכיוון הארץ, במשך חצי שעה בערך. לפתע יצאה הדיילת והודיעה שאנחנו חוזרים לקפריסין, משום שאחד המנועים חדל לעבוד. החברה קיבלו מצב רוח והתחילו לשיר ארץ זבת חלב. אבל בלב, חשב כל אחד על משהו אחר. הגענו לארץ באיחור של שעתיים בלבד.

גאת אינה אדיר

אנקרה, יקדנו כמעט כולנו בחום של 38,7 מעלות. למולנו, היה עלינו להתמודד רק עם התורכים, שמלבד כמה ספורטאים בודדים, אינם מצטיינים ביותר באתלטיקה.

דויד קושניר היה מוכרח לקפוץ לרוחק עם חולצת טרינינג. הוא הרגיש איים. בכל זאת הצליח להשיג תוצאה שאפילו בארץ, בכושר טוב, אינו עושה אותה. הוא קפץ 7.05 מטר.

נו, שדוש הצעירות שבמשלחת, הן תה זו נסיעה ראשונה מחוץ לתחומי הארץ. התרגשו נורא. בלילה הראשון, ש- למחרתו חיכתה לנו התחרות באיסטנבול, לא ישננו בכלל. כמעט כל דבר שראינו התפעלנו בקול רם. רינה ויגוריק ואני אף ניהלנו יומן יומיומי, מכל מה שעבר עלינו. המשלחת הישראלית היתה היחידה שכללה בנות ומאחר שאני הייתי הצעירה שבהן, הפכתי לבת התפנוקים של המיפגש כולו. בכל הזדמנות ובכל מסיבה, צבטו אותי ב- לחיי, לאות חיבה. אולם המקרה המשעשע ביותר היה זה עם הרץ הצ'כי, יונגורט, שהוא מטובני רצי ה-1500 מטר בעולם.

מיד כשבאנו, מצאתי כנראה חן בעיניו. הוא ידע לדבר צ'כית ולכן מצא לו בת זוג לשיחה — אולגה ויטנברג, שהיא צ'כית גם כן. היא הודיעה לי שיונגורט מבקש

עתונות אזהרת. העתונות התורכית הקדישה מקום נרחב בעמודיה למשלחת הישראלית, ובייחוד לבנות המשלחת. אלו הן שתיים מתוך עשרות התמונות שפורסמו. בתמונה מימין, נראית אינה אדיר חולצת נעלה לאחר הריצה, ואילו בתמונה משמאל, היא מושלכת לים.